EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 9.3.2010
COM(2010) 83 konč.

2010/0051 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA: NOVI INSTITUCIONALNI OKVIR

Lizbonska pogodba (v nadaljnjem besedilu: nova pogodba), ki je začela veljati 1. decembra 2009, bistveno spreminja okvir izvedbenih pooblastil, ki jih zakonodajalec podeljuje Komisiji. Nova pogodba v nasprotju z določbami člena 202 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba ES) jasno razlikuje med pooblastili, prenesenimi na Komisijo za sprejemanje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere nebistvene elemente zakonodajnega akta (delegirani akti), in pooblastili, prenesenimi na Komisijo za sprejemanje izvedbenih aktov. Pri tem se uporabljata popolnoma različna pravna okvira:

– v skladu z določbami nove pogodbe o delegiranih aktih, ki jih vsebuje člen 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba), zakonodajalec nadzira izvajanje pooblastil Komisije s pravico do preklica in/ali pravico do ugovora. Te določbe same po sebi zadostujejo in se lahko začnejo uporabljati brez pravno zavezujočega okvira,

– v skladu z določbami nove pogodbe o izvedbenih aktih, ki jih vsebuje člen 291 Pogodbe, Evropski parlament in Svet nimata funkcije nadzora nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije. Tak nadzor lahko izvršujejo le države članice. Za vzpostavitev mehanizmov takega nadzora je potreben pravni okvir.

Avtorji nove pogodbe so z oblikovanjem teh dveh zelo različnih pravnih okvirov skušali bolje upoštevati razliko med tema dvema vrstama aktov:

– pri delegiranih aktih zakonodajalec prenese na Komisijo pooblastilo za sprejemanje ukrepov, ki bi jih lahko sprejel tudi sam. Zato je zakonodajalec tisti, ki nadzoruje Komisijo pri izvajanju teh prenesenih pooblastil,

– pri izvedbenih aktih je okvir precej drugačen. Za izvajanje pravno zavezujočih aktov Evropske unije so praviloma pristojne države članice. Če pa so za izvajanje teh temeljnih aktov potrebni enotni pogoji, mora Komisija izvajati izvedbena pooblastila. Zato so države članice pristojne za nadzorovanje Komisije pri izvajanju teh izvedbenih pooblastil.

V skladu z določbami nove pogodbe sta sozakonodajalca pri prenosu prenesenih in izvedbenih pooblastil enakopravna.

V skladu s Pogodbo ES je bil Svet pristojen, da na Komisijo prenese izvedbena pooblastila, v posebnih primerih pa si je lahko pridržal pravico, da izvedbena pooblastila izvaja sam.

Določbe nove pogodbe predvidevajo neposredno obveznost, ki izhaja iz Pogodbe, in sicer da mora biti v aktih predviden prenos izvedbenih pooblastil na Komisijo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja enotnega izvajanja teh aktov. Poleg tega se lahko z navedenimi akti v ustrezno utemeljenih posebnih primerih ter v primerih iz členov 24 in 26 Pogodbe o Evropski uniji izvedbena pooblastila prenesejo na Svet namesto na Komisijo. To pa ne pomeni, da ima Svet kakršno koli vlogo pri nadzoru nad izvajanjem izvedbenih pooblastil, ko se ta prenesejo na Komisijo.

Nova pogodba jasno navaja, da so samo države članice pristojne za nadzor nad izvajanjem pooblastil Komisije, če pravno zavezujoči akt Unije zahteva tak nadzor.

Komisija je v zvezi z izvajanjem člena 290 Pogodbe v sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2009) 673 z dne 9. decembra 2009) predstavila svoja stališča glede področja uporabe delegiranih aktov, načinov prenosa pooblastil in delovnih metod, ki jih namerava uporabljati pri pripravi delegiranih aktov.

2. CILJI IN VSEBINA PREDLOGA

2.1. Utemeljitev predloga in ključna načela, na katerih temelji

V skladu s členom 291 Pogodbe Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, vnaprej določita splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije. Namen tega predloga je izvajanje člena 291 Pogodbe.

Ta predlog upošteva predvsem nove določbe Pogodbe in novi institucionalni okvir, opisan pod zgornjo točko 1. Temelji pa tudi na Sklepu Sveta 1999/468/ES (v nadaljnjem besedilu: sklep o komitologiji) in izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju navedenega sklepa, pri čemer poenostavlja njegove določbe ter upošteva zlasti naslednji splošni načeli:

– za nadziranje izvajanja izvedbenih pooblastil Komisije so pristojne države članice,

– postopkovne zahteve bi morale biti sorazmerne z naravo izvedbenih aktov.

2.2. Glavni elementi predloga, ki vključujejo podobnosti in novosti v primerjavi s sklepom o komitologiji

Glavni elementi predloga so:

– predlog ohranja strukturo odbora, predvideno v sklepu o komitologiji (člen 3), vendar jo poenostavlja, kot je opisano spodaj,

– predvidena sta samo dva postopka: svetovalni postopek, ki ustreza obstoječemu svetovalnemu postopku, in nov postopek „pregleda“, ki bi nadomestil obstoječi upravljalni in regulativni postopek (člena 4 in 5),

– praviloma se uporablja svetovalni postopek, in sicer za vsa področja politike in vse vrste zavezujočih izvedbenih ukrepov (člen 2(3)),

– merila, na podlagi katerih se izbere postopek pregleda, ustrezajo merilom iz sklepa o komitologiji. Kljub temu pa so zaradi zagotavljanja večje usklajenosti in sorazmernosti postopkovnih zahtev z naravo izvedbenih aktov, ki jih je treba sprejeti, ta merila zavezujoča, saj se zadevni postopek pregleda lahko uporabi le, če so ta merila izpolnjena (člen 2(2)),

– postopek pregleda (člen 5) bi potekal, kot je opisano v nadaljevanju:

  - če je mnenje odbora v zvezi z osnutkom ukrepov negativno, Komisija osnutka ne more sprejeti. Lahko ga predloži odboru v ponovno obravnavo ali pa mu predloži

spremenjen osnutek ukrepov. V zelo izjemnih okoliščinah bi lahko Komisija osnutek ukrepov sprejela kljub negativnemu mnenju, vendar bi v tem primeru kot zadnji odločil odbor, in sicer v roku, ki ne bi bil daljši od enega meseca,

- če mnenje ni dano, lahko Komisija nazadnje odloči, ali bo ukrepe sprejela ali ne, pri čemer med drugim upošteva stališča, izražena v okviru odbora,

- če je mnenje odbora pozitivno, Komisija ukrepe sprejme, razen če njihovo sprejetje zaradi izjemnih okoliščin ali novih elementov ne bi bilo upravičeno.

V okviru postopka pregleda bi zato lahko sam odbor Komisiji preprečil sprejetje osnutka ukrepov, če bi osnutku nasprotovala kvalificirana večina držav članic. Pravila glasovanja za ta postopek bi ustrezala pravilom glasovanja, ki jih je moral upoštevati Svet, da je kot pritožbeni organ lahko preprečil sprejetje osnutka ukrepov Komisije na podlagi sklepa o komitologiji. Logično bi bilo tudi, da bi bila pravila glasovanja odborov v okviru postopka pregleda podobna pravilom, ki jih mora upoštevati Svet, ko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s členom 290 Pogodbe.

Dodatna novost pa je ta, da Komisiji ne bi bilo treba sprejeti osnutka ukrepov v primerih, ko ne bi bila dosežena kvalificirana večina, ki bi osnutek podprla, pa tudi ne kvalificirana večina, ki bi mu nasprotovala[1]. V takih primerih je namreč potrebna večja prilagodljivost, da lahko Komisija ponovno prouči osnutek ukrepov. Komisija bi morala imeti možnost, da se odloči, ali bo osnutek ukrepov sprejela ali ne oziroma ali bo odboru predložila spremenjen osnutek, pri čemer bi med drugim upoštevala stališča, izražena v okviru odbora. Uvedba take prilagodljivosti bi po eni strani omogočila, da bi se bolje upoštevala stališča držav članic, po drugi strani pa bi prispevala k izboljšanju kakovosti in ustreznosti sprejetih odločitev.

– Za ukrepe, ki se v izredno nujnih primerih, in če je to določeno v temeljnem aktu, začnejo uporabljati takoj, se določijo posebni postopki (člen 6). V skladu s to določbo bi lahko ustrezni odbor, potem ko bi Komisija ukrep sprejela, ukrep proučil in o njem dal mnenje. Če ukrep ne bi bil v skladu z mnenjem odbora v okviru postopka pregleda, bi morala Komisija ukrep razveljaviti, vendar pa bi ga lahko ohranila v veljavi, če bi bil utemeljen z omejenim številom razlogov, kot sta zdravje in varnost.

– Predlog ohranja določbe o poslovnikih odborov (člen 7) in dostopu javnosti do informacij o postopkih v odborih (člen 8(3)).

– Predlog temelji na izkušnjah, pridobljenih z izvajanjem sklepa o komitologiji, in vključuje tudi številne pomembne določbe, ki so splošna praksa, a doslej niso bile zajete v Sklepu oziroma so bile predvidene le v poslovnikih odborov. Sem spadajo določbe za uporabo pisnih postopkov (člen 3(5)), da bi se pridobilo mnenje odbora, in možnost spremembe osnutka ukrepov, da bi se pred predložitvijo uradnega mnenja upoštevale razprave v okviru odbora (člen 3(4)).

– Čeprav lahko samo države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, bi morala biti oba zakonodajalca ustrezno in stalno obveščena o postopkih

[1] V skladu s sklepom o komitologiji je morala Komisija sprejeti osnutek ukrepov, če odbor v okviru upravljalnega postopka ni mogel dati mnenja in če Svet kot pritožbeni organ ni mogel sprejeti odločitve v okviru regulativnega postopka.

v odborih, in sicer z redno uporabo obstoječega registra komitologije, ki bi bil prilagojen novim postopkom (člen 8(1) in (2)). S to pravico do obveščenosti postopek odločanja ne bi bil začasno prekinjen, ker bi sicer zakonodajalca imela pravico, ki ne bi bila združljiva s členom 291 Pogodbe.

– Da bi se zagotovila jasnost, usklajenost in učinkovitost, je v predlogu predvidena samodejna prilagoditev obstoječega pravnega reda novim postopkom (člen 10). Vsa sklicevanja na postopke iz sklepa o komitologiji, razen člena 5a tega sklepa, bi se štela kot sklicevanja na ustrezne postopke iz Uredbe: prednost tega pristopa bi bila, da bi se z njim izognili kompleksnemu mehanizmu, pri katerem bi vzporedno veljali stari in novi komitološki postopki, hkrati pa obstoječega pravnega reda ne bi bilo treba usklajevati akt za aktom ali z uredbami „omnibus“. Da bi zagotovili pripravljenost registra, ki bo moral tehnično izvesti samodejno prilagoditev vseh obstoječih postopkov, bi se člen 10 začel uporabljati dva meseca po začetku veljavnosti Uredbe.

– Taka prilagoditev na novi sistem ne bi vplivala na postopke v teku, v okviru katerih je bilo mnenje že dano na seji odbora ali na podlagi pisnega postopka (člen 11). To ne pomeni, da bi bilo treba postopke v teku, v okviru katerih mnenje še ni bilo dano, prekiniti in jih začeti od začetka; ti postopki bi se morali nadaljevati, organizirati bi bilo treba seje in ohraniti pisne postopke. Posledice take uskladitve se v glavnem nanašajo na postopek, ki ga je treba upoštevati potem, ko odbor sprejme mnenje.

– Člena 10 in 11 se ne uporabljata za posebne postopke, za katere ne velja Sklep Sveta 1999/468/ES, zlasti postopke, vzpostavljene za izvajanje skupne trgovinske politike. Ti posebni postopki se bodo zato še naprej uporabljali, dokler temeljni akti ne bodo prilagojeni glede na sistem izvedbenih pooblastil, vzpostavljen s členom 291 Pogodbe, ter glede na splošna pravila in načela za izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, kot so predvidena v tem predlogu.

2010/0051 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 291(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom[2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Če so za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije (v nadaljnjem besedilu: temeljni akti) potrebni enotni pogoji, se s temi akti izvedbena pooblastila prenesejo na Komisijo ali, v ustrezno utemeljenih posebnih primerih ter v primerih iz členov 24 in 26 Pogodbe o Evropski uniji, na Svet.

(2) V okviru Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti je izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije urejal Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999.

(3) V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije morata zdaj Evropski parlament in Svet določiti splošna pravila in načela, na podlagi katerih bodo države članice nadzirale izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

(4) Zagotoviti je treba, da so postopki za tak nadzor jasni, učinkoviti in sorazmerni z naravo izvedbenih aktov ter da odražajo institucionalne zahteve Pogodbe, pa tudi pridobljene izkušnje in splošno prakso, ki se je uporabljala pri izvajanju Sklepa 1999/468/ES.

(5) V tistih temeljnih aktih, ki zahtevajo, da morajo države članice nadzirati sprejetje izvedbenih aktov Komisije, je primerno, da se za namene takega nadzora predvidijo odbori, ki bi bili sestavljeni iz predstavnikov držav članic in bi jim predsedovala Komisija.

(6) Za poenostavitev zahtev za izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije bi morala obstajati samo dva postopka: svetovalni postopek in postopek pregleda.

---

[2] UL C , , str. .

(7) Zaradi poenostavitve bi morala za odbore veljati splošna pravila, ki bi vključevala temeljne določbe o delovanju njihovih postopkov in možnost odborov, da dajo mnenje na podlagi pisnega postopka.

(8) Določiti bi bilo treba merila, ki bi opredeljevala postopek za sprejemanje izvedbenih aktov. Zaradi zagotavljanja večje usklajenosti in sorazmernosti postopkovnih zahtev z naravo izvedbenih aktov, ki jih je treba sprejeti, bi morala biti ta merila zavezujoča.

(9) Postopek pregleda bi bilo treba uporabljati samo za sprejemanje ukrepov, ki se splošno uporabljajo in so zasnovani za izvajanje temeljnih aktov, ter posebnih ukrepov, ki bi lahko imeli znaten učinek. V skladu z navedenim postopkom bi morale države članice izvajati nadzor, in sicer tako, da ukrepov ne bi bilo mogoče sprejeti, če ne bi bili v skladu z mnenjem odbora, razen v zelo izjemnih okoliščinah, ko bi morala Komisija imeti možnost, da ukrepe kljub negativnemu mnenju odbora sprejme in jih uporablja za določen čas. Če odbor ne da mnenja, bi morala Komisija imeti možnost ponovne proučitve, pri čemer bi upoštevala stališča, izražena v okviru odbora.

(10) Svetovalni postopek bi bilo treba uporabiti v vseh drugih primerih in če se ta postopek šteje za najustreznejšega.

(11) Omogočiti bi bilo treba sprejetje ukrepov, ki se v izredno nujnih primerih začnejo uporabljati takoj, če to določa temeljni akt.

(12) Evropski parlament in Svet bi bilo treba redno obveščati o postopkih v odborih.

(13) Zagotoviti bi bilo treba dostop javnosti do informacij o postopkih v odborih.

(14) Sklep 1999/468/ES bi bilo treba razveljaviti. Za zagotovitev prehoda z ureditve iz Sklepa 1999/468/ES na ureditev iz te uredbe bi se morala vsa sklicevanja v obstoječi zakonodaji na postopke iz Sklepa, razen na regulativni postopek s pregledom iz člena 5a Sklepa, šteti kot sklicevanja na ustrezne postopke iz te uredbe. Učinke člena 5a Sklepa 1999/468/ES bi bilo treba ohraniti za namene obstoječih temeljnih aktov, ki se sklicujejo na navedeni člen.

(15) Ta uredba ne vpliva na pooblastila Komisije v zvezi z izvajanjem pravil o konkurenci, kot so določena v Pogodbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Vsebina

Ta uredba določa splošna pravila in načela, na katerih temeljijo mehanizmi, ki se uporabljajo, kadar je v pravno zavezujočem aktu Unije (v nadaljnjem besedilu: temeljni akt) določeno, da države članice nadzirajo sprejetje zavezujočih izvedbenih aktov Komisije.

Člen 2
Izbira postopkov

1. V temeljnem aktu je lahko glede na vrsto zadevnega izvedbenega ukrepa določena uporaba postopka pregleda ali svetovalnega postopka.

2. Postopek pregleda se lahko uporabi samo za sprejetje:

   (a) izvedbenih ukrepov, ki se splošno uporabljajo;

   (b) drugih izvedbenih ukrepov, ki se nanašajo na:

      i) skupno kmetijsko in skupno ribiško politiko,

      ii) okolje, varovanje in varnost ali zaščito zdravja ali varnosti ljudi, živali ali rastlin,

      iii) skupno trgovinsko politiko.

3. Svetovalni postopek se uporabi za vse druge izvedbene ukrepe in za izvedbene ukrepe iz odstavka 2, če se ta postopek šteje za ustreznega.

Člen 3
Splošne določbe

1. Če je v temeljnem aktu določena uporaba postopkov iz členov 4, 5 in 6, se uporabijo določbe iz odstavkov 2 do 6 tega člena.

2. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

3. Predsednik odboru predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

4. Odbor prouči osnutek ukrepov. Predsednik lahko do sprejetja mnenja predloži spremenjene različice osnutka ukrepov, ki upoštevajo razprave v okviru odbora. V ta namen lahko predsednik skliče več sej odbora. Odbor da svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve.

5. Predsednik lahko pridobi mnenje odbora na podlagi pisnega postopka. Članom odbora pošlje osnutek ukrepov, za katerega je treba pridobiti njihovo mnenje, in določi rok glede na nujnost zadeve. Za vsakega člana odbora, ki pred iztekom določenega roka izrecno ne nasprotuje ali se ne vzdrži, se šteje, da je dal tiho soglasje k osnutku ukrepov.

   V roku, določenem v skladu s prejšnjim pododstavkom, lahko vsak član odbora prosi, da se pisni postopek zaključi in da se osnutek ukrepov prouči na seji odbora. Predsednik lahko odloči, da pisni postopek ohrani ali da ga brez izida zaključi; v slednjem primeru se čim prej skliče seja odbora.

6. Mnenje odbora se zabeleži v zapisnik. Vsaka država članica lahko zahteva, da se njeno stališče zabeleži v zapisnik.

Člen 4
Svetovalni postopek

1. Odbor da svoje mnenje, po potrebi na podlagi glasovanja. Če odbor glasuje, se mnenje sprejme z večino, določeno v členu 238(1) Pogodbe.

2. Komisija odloči o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, pri čemer čim bolj upošteva ugotovitve razprav v okviru odbora in dano mnenje. Odbor obvesti o tem, kako je bilo njegovo mnenje upoštevano.

Člen 5
Postopek pregleda

1. Odbor da mnenje s kvalificirano večino, kot je določena v členu 16(4) in (5) Pogodbe o Evropski uniji.

2. Če je osnutek ukrepov v skladu z mnenjem odbora, Komisija te ukrepe sprejme, razen če njihovo sprejetje zaradi izjemnih okoliščin ali novih elementov ne bi bilo upravičeno. V takih primerih lahko predsednik odboru predloži nov osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

3. Če osnutek ukrepov ni v skladu z mnenjem odbora, Komisija ne sprejme zadevnih ukrepov. Predsednik lahko odboru predloži osnutek ukrepov v ponovno obravnavo ali predloži spremenjeno različico osnutka ukrepov.

4. Če mnenje ni dano, lahko Komisija sprejme osnutek ukrepov. Če Komisija ne sprejme osnutka ukrepov, lahko predsednik odboru predloži spremenjeno različico osnutka ukrepov.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko Komisija sprejme osnutek ukrepov, ki ni v skladu z mnenjem odbora, če bi njegovo nesprejetje v obveznem roku povzročilo znatne motnje v delovanju trgov oziroma nevarnost za varstvo ali varnost ljudi ali za finančne interese Unije.

   V takem primeru Komisija nemudoma obvesti odbor o razlogih za sprejetje ukrepov in jih lahko predloži odboru v ponovno obravnavo. Če sprejeti ukrepi niso v skladu z drugim mnenjem odbora ali če ukrepi v mesecu po njihovem sprejetju niso bili predloženi v ponovno obravnavo, Komisija ukrepe nemudoma razveljavi. Če so ukrepi v skladu z drugim mnenjem odbora ali če mnenje ni dano, zadevni ukrepi še naprej veljajo.

Člen 6
Ukrepi, ki se začnejo takoj uporabljati

1. Z odstopanjem od členov 4 in 5 je v temeljnem aktu lahko določeno, da se v izredno nujnih primerih uporabijo določbe iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. Komisija sprejme ukrepe, ki se začnejo takoj uporabljati.

3. Predsednik nemudoma predloži ukrepe iz odstavka 2 ustreznemu odboru, da pridobi njegovo mnenje v skladu s postopkom, določenim v temeljnem aktu.

4. Če v okviru postopka pregleda ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora na podlagi člena 5(3), Komisija razveljavi ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 2.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 lahko Komisija ukrepe ohrani v veljavi zaradi razlogov, povezanih z varstvom okolja oziroma zdravjem ali varnostjo ljudi, živali ali rastlin, ohranjanjem morskih virov, zaradi varnostnih in varstvenih razlogov ali za preprečitev motenj ali nevarnosti motenj v delovanju trgov. V navedenih primerih predsednik odboru nemudoma bodisi predloži iste ukrepe v ponovno obravnavo bodisi predloži spremenjeno različico ukrepov.

Ukrepi iz odstavka 2 veljajo, dokler jih ne razveljavi ali nadomesti drug izvedbeni akt.

Člen 7
Poslovnik

1. Vsak odbor sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov na predlog predsednika in na podlagi standardiziranega poslovnika, ki ga Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Obstoječi odbori svoje poslovnike po potrebi prilagodijo standardiziranemu poslovniku.

2. Za odbore se uporabljajo načela in pogoji glede dostopa javnosti do dokumentov in varstva podatkov, ki se uporabljajo za Komisijo.

Člen 8
Informacije o postopkih v odborih

1. Komisija vodi register o postopkih v odborih, ki vsebuje:

(a) dnevne rede sej odborov,

(b) povzetke zapisov ter sezname organov in organizacij, ki jim pripadajo osebe, ki so jih države članice imenovale za svoje predstavnike,

(c) osnutek ukrepov, v zvezi s katerim so odbori zaprošeni za mnenje,

(d) izide glasovanj,

(e) končni osnutek ukrepov po mnenjih, ki jih dajo odbori,

(f) informacije o končnem sprejetju ukrepov s strani Komisije in

(g) statistične podatke o delu odborov.

2. Evropski parlament in Svet imata dostop do informacij iz odstavka 1.

3. Napotila na vse dokumente iz točk (a) do (f) odstavka 1 in informacije iz točke (g) odstavka 1 se objavijo v registru.

Člen 9
Razveljavitev Sklepa 1999/468/ES

Sklep 1999/468/ES se razveljavi.

Učinki člena 5a razveljavljenega sklepa se ohranijo za namene obstoječih temeljnih aktov, ki se sklicujejo na ta člen.

Člen 10
Prilagoditev obstoječih temeljnih aktov

1. Če je v temeljnih aktih, sprejetih pred začetkom veljavnosti te uredbe, določeno izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije v skladu s Sklepom 1999/468/ES, se uporabijo naslednja pravila:

   (a) sklicevanja na člen 3 Sklepa 1999/468/ES se štejejo za sklicevanja na člen 4 te uredbe;

   (b) sklicevanja na člena 4 in 5 Sklepa 1999/468/ES se štejejo za sklicevanja na člen 5 te uredbe;

   (c) sklicevanja na člen 6 Sklepa 1999/468/ES se štejejo za sklicevanja na člen 6 te uredbe;

   (d) sklicevanja na člena 7 in 8 Sklepa 1999/468/ES se štejejo za sklicevanja na člen 8 te uredbe.

2. Člena 3 in 7 te uredbe se uporabljata za vse obstoječe odbore.

Člen 11
Prehodne ureditve

Ta uredba ne vpliva na postopke v teku, v okviru katerih je odbor že dal mnenje v skladu s Sklepom 1999/468/ES.

Člen 12

Ta uredba začne veljati 1. oktobra 2010.

Člen 10 te uredbe se uporablja od 1. decembra 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik